

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 10 października 2012 r.

Poz. 3951

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.372.2012 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 4 października 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały nr XXI/129/12 Rady Gminy Buczkowice z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych oraz warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Buczkowice, w całości - jako niezgodnej z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2011r. Nr 197, poz. 1172) oraz art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2011r. nr 5, poz. 13 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą podjętą na sesji w dniu 29 sierpnia 2012r. Rada Gminy Buczkowice określiła przystanki komunikacyjne oraz warunki korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Buczkowice Uchwała została doręczona Wojewodzie Śląskiemu w dniu 5 września 2012r.

Badając legalność kwestionowanej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż ustalenia Rady Gminy dotyczące wejścia w życie postanowień badanego aktu nie odpowiadają wymogom określonym w przepisach ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. Zawarte w § 3 omawianej uchwały postanowienie, zgodnie z którym „uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego” pozostaje w sprzeczności z przepisem art. 14 ust. 1 powołanej wyżej ustawy.

Zgodnie z treścią tego przepisu „akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy”. Z uwagi na powyższy przepis ustawowy, przedmiotowa uchwała może więc najwcześniej wejść w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego. Natomiast brzmienie § 3 wymienionej uchwały pozwala wejść jej w życie przed upływem tych 14 dni. Rada Gminy formułując w ten sposób powyższy przepis uchwały nie zachowała wymaganego prawem okresu *vacatio legis*; nie dopełniła tym samym warunków przewidzianych dla ważności aktów prawa miejscowego. W ocenie organu nadzoru nie zachodzą bowiem w tym przypadku żadne „nadzwyczajne, wyjątkowe, szczególne” okoliczności, uzasadniające zastosowanie art. 4 ust. 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych i odstąpienie przez Radę od konstytucyjnych reguł stanowienia prawa poprzez skrócenie *vacatio legis*.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że przepis § 3 uchwały, który w sposób nieuzasadniony skraca ustawowy okres *vacatio legis* uchwały, jest sprzeczny z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy, a w konsekwencji tego – w świetle orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 maja 1994r. (sygn. akt K-1/94, OTK

z 1994 r. Nr 1, poz. 10) – jest on także sprzeczny z art. 88 ust. 1 Konstytucji RP oraz z zasadą demokratycznego państwa prawa, wyrażoną w art. 2 Konstytucji RP.

Poza wskazanym naruszeniem prawa przedmiotowa uchwała w swej treści zawiera także inne naruszenia przepisów ustawy.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega między innymi na określeniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów, a określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania w tych obiektów następuje w drodze uchwały, podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego. Uchwała podjęta na podstawie art. 15 ust. 2 wskazanej ustawy zawiera normy powszechnie obowiązujące, co kwalifikuje ją do aktów prawa miejscowego.

Należy także podnieść, iż ustawodawca formułując określoną delegację do wydania aktu wykonawczego, przekazuje upoważnienie do uregulowania wyłącznie kwestii nie objętych dotąd żadną normą o charakterze powszechnie obowiązującym. Zatem z istoty aktu prawa miejscowego wynika niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtarzaniu bądź modyfikowaniu wiążących do norm o charakterze powszechnie obowiązującym.

Tymczasem Rada Gminy Buczkowice w § 2 ust. 2, 3 i 4 załącznika nr 2 do uchwały określiła zasady i tryb uzgodnienia warunków korzystania z przystanków komunikacyjnych Zdaniem organu nadzoru takie uregulowanie wykracza poza delegację określoną w art. 15 ust. 2 ustawy. Ponadto w ramach warunków i zasad korzystania z przystanków, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Buczkowice, Rada Gminy określiła w § 2 ust. 6 załącznika nr 2 do uchwały przyczyny odmowy uzgodnienia korzystania w przystanków komunikacyjnych, zaś w § 2 ust. 7 – przyczyny cofnięcia tej zgody. Postanowienia te – w ocenie organu nadzoru – nie mieszczą się w ramach normy zawartej w przepisie art. 15 ust. 2 ustawy.

Zarówno operator, jak i przewoźnik są podmiotami uprawnionymi do świadczenia usług w zakresie przewozu osób, po spełnieniu wymagań określonych w przepisach ustaw wymienionych w art. 6 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 8 wymienionej ustawy operator publicznego transportu zbiorowego wykonuje przewozy o charakterze użyteczności publicznej na podstawie umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, na linii komunikacyjnej określonej w umowie, natomiast przewoźnik wykonuje przewozy nie będące przewozami o charakterze użyteczności publicznej na podstawie potwierdzenia zgłoszenia przewozu (art. 4 ust. 1 pkt 11 ustawy).

Ustawodawca w Dziale II rozdział 3 oddział 2 „Umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego” ustawy uregulował kwestie związane z zawieraniem przez operatora umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, natomiast w kolejnym oddziale 3 „Potwierdzenie zgłoszenia przewozu” unormowane zostały sprawy związane z dokonywaniem zgłoszenia przez przewoźnika zamiaru wykonywania przewozu osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego, a także wydawaniem oraz cofaniem takiego zgłoszenia.

W przepisie art. 25 ust. 3 ustawy określono obligatoryjne elementy umowy o świadczenia usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, zawieranej pomiędzy organizatorem a operatorem. W umowie takiej – zgodnie z art. 25 ust. 3 pkt 23 ustawy – strony powinny określić między innymi warunki rozwiązania umowy.

Tymczasem w § 2 ust. 7 załącznika nr 2 do uchwały Rada określiła przypadki, kiedy umowa może zostać cofnięta. Zdaniem organu nadzoru regulacje te powinny znaleźć się już w treści umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego. Określenie przez Radę Gminy przyczyn, kiedy zgoda na korzystanie z przystanków komunikacyjnych może zostać cofnięta nie mieści się bowiem w treści upoważnienia zawartego w art. 15 ust. 2 ustawy.

Natomiast w § 2 ust. 6 załącznika nr 2 do uchwały określono przyczyny odmowy uzgodnienia korzystania w przystanków komunikacyjnych. Należy jednak wskazać, iż art. 32 ust. 3 ustawy, określający przypadki, w których uzgadnia się zasady korzystania z przystanków, dotyczy wyłącznie obiektów położonych w granicach administracyjnych miast lub dworca. Przepis ten nie znajduje zatem zastosowania w odniesieniu do przystanków komunikacyjnych usytuowanych na terenie Gminy Buczkowice; do tych

obiektów znajdzie natomiast zastosowanie regulacja zawarta w ust. 6 powołanego przepisu. Wobec powyższego należy uznać, iż postanowienie to również wykracza poza upoważnienie wynikające z art. 15 ust. 2 ustawy.

Zarzut ten dotyczy także regulacji zawartych w § 3 ust. 2 załącznika do uchwały. W tym przypadku Rada Gminy ustaliła normy w zakresie, który został już uregulowany w innej ustawie. W przepisie tym Rada postanowiła, iż „zabrania się na terenie przystanków komunikacyjnych bez zgody Wójta Gminy Buczkowice rozmieszczania plakatów i ogłoszeń oraz prowadzenia innej działalności niż przewóz osób”. Czyny, których dokonywanie zabrania cytowany zapis uchwały są objęte sankcją z art. 63a § 1 Kodeksu wykroczeń (umieszczanie plakatów i ogłoszeń) lub art. 60¹ § 1 i art. 60³ § 1 Kodeksu wykroczeń (prowadzenie działalności na terenie przystanku innej niż przewóz osób). Zatem ustalenia przedmiotowych zakazów w sytuacji, gdy brak jest podstaw prawnych do ich ustalania, a sprawy te uregulowane już zostały w ustawie, stanowi istotne naruszenie prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, iż stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały, w całości, jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymują:

- 1) Rada Gminy Buczkowice
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) aa.

WOJEWODA ŚLĄSKI

Zygmunt Łukaszczyk